

Κεφάλαιον γ.

EΞῆς δὲ τῆς ἀστέριον φύσεως, γῆ τη καὶ δέσλαστε ἐρήμεια, φυτοῖς βρύσουσα καὶ ζώοις, πηγαῖς τε καὶ ποταμοῖς, τοῖς αὐτὸν, αὐτὰρ γάλη ἐπιφορθύοις τοῖς δὲ, αἰρεμένησθίοις εἰς δέσλαστον. πεποίκιλα ταῦτα καὶ χλόης μετεῖχε, ὄρεστις τε ὑψηλοῖς, καὶ βαθὺς ὑποτελεῖς δρυμοῖς, καὶ πόλεστιν, αἵ τε σφόδρα ζῶον αἴτητος ἴσριστον· νῆσοις τε ἐναλίαις, καὶ ἡπειρογεισι. τινὲς μέροις οἰκουμένηις ὁ πολις λόγος, εἰς τε νῆσοις καὶ ἡπειροις διελαῖς, ἀλλοιοῖς ὅπερ καὶ οὔρηστα, μια νῆσος δέντα, τοῦτο τῆς Αἰγαίου τηνίκα καλουμένης δελάστης πεπεριφερθεῖση. πολλαῖς δὲ καὶ ἀλλας εἰκός της δὲ αἰπόρθμοις αἴποδει καθέδαι, ταῖς αὐτοῖς μείζοις ἀντίς τετράς δὲ, ἀλλας ποιεῖν μὲν δὲ πάσοις, παλιὰς της δὲ, ἀσφάτοις· ὅπερ γὰρ αἱ περιήμενοι ταῦτα τὰ πελάγη πεποιηστοσ, τοῦτο δέ οὐ οἰκουμένηις ταῦτα τηνίκα δελάστης· πολλαῖς τε ἔτερη ταῦτα σύρπασταν τηνίκα δελάστην· καὶ γὰρ αἱ ταῦτα μετάλλαι πινές εἰσι νῆσοι, μεγάλοις ποιεῖνεις οὐρανούραμα πελάγεστιν. οὐ δέ σύρπαστα τηνίκα δελάστης, κατά πινάς της γῆς αἰσιοῖς ταῖς καλουμένηις αἰγατεφυκῆις οἰκουμένης, ἔξης αὖτις τῆς ἀστέριον μάλιστα φύσεως. μηδὲ παύτην, ἐν τοῖς βυθοῖς καὶ τῷ μεσαγανον τῷ κόρῳ ουσιαστρεσμένη γῆ πάστα, καὶ πεπισθεῖση σωμένην, ἀλλιντος, καὶ ἀσταλυντος· καὶ τοῦτο τοῦ κόρου τὸ πᾶν, ὃ καλούμενης κατέτω. πέντε δὲ συγχεια ταῦτα, ἐν πέντε χώραις σφραγειώθεις ἐγκαίδημα, πεπισθεῖση αεὶ της ἐλάπονος τῇ μείζονε· λέγω δὲ, γῆς μὴν εὐθατη, οὐδὲτον εἰς αἴρει, ἀλλεγος εἰς πυεῖ, πυεῖς δὲ εἰς αἴρεται, τὸν κόρον δὲν ουγεῖσται· καὶ τὸ μὴν αὖτις, θεῶν αἴποδεξεῖσιν οὐκιντήσεον τὸ κατέτω δὲ, ἐφημέρεσον ζωῶν. αὐτῷ γε μηδὲ τούτου, τὸ μὴν, οὐρανὸν δέντα· ὃ καλέντι ποταμοῖς, καὶ γενέσται, καὶ θελάσταις εἰδίσμενται τὸ δέ, ξηρόν, ὃ γῆ πε, καὶ ιπτελεγεις, καὶ νῆσοις ὀνομάζομεν. Τοῦ δὲ νησον, αἱ μὲν εἰσὶ μεγάλαι, καθέδαι δὲ οὔρηστα οὐδὲ, οἰκουμένην λέλειται. πολλαῖς τε ἔτερης πεπεριφερθεῖση μεγάλοις πελάγεστιν· τοτερην supremam regionem, Deorum fecerint domicilium: infimam, animalium in diem vicitantium. Huius porrò id quod liquore constat, flumina & scaturigines & maria vocare consueuimus: quod aridum est, terram & continentes insulásque nominamus. Iam insularum nonnullae grandes sunt, veluti hæc cuncta habitabilis à nobis iam dicta est, alizque quas ingentia maria vndis ambiunt circumfluis:

CAPUT III.

A B aëris porrò natura, Terra protinus & Mare situm habent fixum & affirmatum: stirpibus illa quidem animantiibusque scatens: fontibus etiam & fluminibus, partim per se ipsam lapsus suos implicantibus, partim aquas suas in mare eructantibus. Insuper ipsa distincta simul innumerarum herbarum indidem eascentium varietate, fructificantumque simul montium verticibus, nemorum opacitibus, vrbiumque frequentia, quas animantes sapientia participes, homines scilicet, considerunt: insuperque insulis maritimis, atque continentibus. Orbem vero terrarum hominum fere sermo in insulas diuisit, & continentes scilicet ignorantium, vniuersam ipsam tetrastram insulam esse vnicam, Atlantici maris ambitu circundatam. Multas autem & alias longè quidem illas summotas, sed tamen veluti dirimente freto huic ipsi esse obuersas, non absimile veri est, partim hac maiores, partim etiam minores: sed quarū nulla praeter eam sub prospectum nostrum sita fit. Nam quod in insulis nostris accidit, vndeque ut nostra maria eas alluant: idem orbi quoque huic contigit, rationem insulæ, ut obtineat Atlantico mari cinctæ. Complures item alij terrarum orbis eadem positura constantes, insulæ naturam D habent in vniuerso mari sitæ, quod latissimum patet: eorūque nonnulli prægrandes, prægrandibus quoque ipsiis maribus circumfusis. Enimvero humoris vniuersi naturam finitimam merito esse censemus naturæ animabili & aëriæ: ita ut ipsa innatabunda existere terram faciat per quasdam saxosas eminentias, quas habitabiles vocamus: postquam protinus in imis mundi partibus & summis, atque in medio maximè mundi, vniuersa iam terra stabiliter defixa compressaque ita constituit, ut immota permaneat atque illabefactabilis. Atque hæc est mundi vniuersitas, quam infernana appellamus. Quinque igitur hæc elementa in regionibus totidem globose incubantia, mundum ipsum ita totum coagenterunt, minor ut deinceps atque minor regio à maiore cohibetur: terra (verbi gratia) ut ab aqua globo, aqua ab aeris, hic ab ignis, ab ætheris denique globo ignis coerceatur: cum inuenimus, quod in regionem supradictam, Deorum fecerint domicilium: infimam, animalium in diem vicitantium. Huius porrò id quod liquore constat, flumina & scaturigines & maria vocare consueuimus: quod aridum est, terram & continentes insulásque nominamus. Iam insularum nonnullæ grandes sunt, veluti hæc cuncta habitabilis à nobis iam dicta est, alizque quas ingentia maria vndis ambiunt circumfluis: